

Ο Άγιος Νεομάρτυρας Συμεών ο Τραπεζούντιος

/ [Πεμπτούσία](#)

Στην Κωνσταντινούπολη τρεις Χριστιανοί έτυχε να κατεβαί-νουν από την αγορά, για να πάνε στα σπίτια τους, πέρα στον Γαλα-τά. Και καθώς περνούσαν από την Εβραϊκή γειτονιά, συνάντησαν έναν Εβραίο πολύ μεγαλόσωμο. Ο ένας από τους Χριστιανούς, κα-θώς ήταν πολύ κοντός, κοιτούσε τον Εβραίο, που στεκόταν σαν ένα τέρας. Ο Εβραίος όμως, επειδή δυσανασχέτησε, που τον κοιτούσε ο Χριστιανός περιγελαστικά, τον έπιασε από την ζώνη και τον σήκω-σε στον ώμο του και περπάτησε για λίγο. Ο Χριστιανός, επειδή υπέφερε, έβγαλε το μαχαίρι του και τον χτύπησε στην πλάτη. Τότε ο Ε-βραίος, επειδή ήταν λίγο μεθυσμένος, δεν τον κατάλαβε και έτσι τον άφησε και έφυγε. Το αίμα όμως άρχισε να τρέχει και να τον πονά. Τότε οι άλλοι Εβραίοι, όσοι βρίσκονταν εκεί, έτρεξαν για να πιά-σουν τον Χριστιανό, αλλά δεν των βρήκαν.

Εκεί όμως που έκαναν ταραχή και θόρυβο οι Εβραίοι, κατά τύ-χη περνούσαν από εκεί άλλοι Χριστιανοί, οι οποίοι στάθηκαν για να μάθουν ποιά ήταν η αιτία της μεγάλης ταραχής των Χριστοκτόνων. Και ένας από αυτούς, που ονομαζόταν Συμεών, καθώς γνώριζε το μίσος που έχουν οι Εβραίοι προς τους Χριστιανούς, είπε - «Και τί πειράζει, αν πεθάνει ένας Εβραίος;». Τότε οι Εβραίοι, μόλις άκουσαν αυτόν τον λόγο, άρπαξαν τον Συμεών, φωνάζοντας και λέγον-τας, ότι αυτός είναι που τον χτύπησε.

Και έτσι παρέδωσαν τον ευλο-γημένο Συμεών στους φύλακες, οι οποίοι τον πήγαν στον Βεζίρη, ό-που βγήκαν και ψευδομαρτύρησαν κάποιοι Εβραϊότουρκοι, πως είδαν τον Συμεών, να χτυπά τον Εβραίο. Βγήκε λοιπόν απόφαση από τον δικαστή, να φυλάσσεται ο Συμεών στην φυλακή για σαράντα ημέρες. Και αν τυχόν πεθάνει ο Εβραίος, να θανατώσουν και τον Συμεών, αν τυχόν όμως και ζήσει, να πληρώνει τα ιατρικά έξοδα και να ελευθερωθεί. Έζησε, λοιπόν, ο Εβραίος, περισσότερες από

σαράντα ημέρες και συμβιβάστηκε με ογδόντα γρόσια, αντί για διακόσια γρόσια λόγω των ιατρικών εξόδων. Έπειτα κοντά στις πενήντα ημέρες πέθανε ο Εβραίος και, αφού έκαναν συνέδριο αυτοί, που μισούν τον Χριστό, έπεισαν με χρήματα τους δικαστές, να θανατώσουν τον Συμεών. Τότε οι δικαστές έλεγαν στον Συμεών, ότι, αν γίνει Τούρκος, λυτρώνεται από τον θάνατο, αν όμως δεν γίνει Τούρκος, θα τον θανατώσουν.

Ο Μάρτυρας όμως είπε: «Ακόμη και αν μου δώσετε μύριους θα-νάτους, δεν θα μπορέσετε να με μετακινήσετε από την πίστη και την αγάπη του Ιησού Χριστού, του Κυρίου μου και Θεού μου». Έτσι, αφού τον καταδίκασαν σε θάνατο, τον παρέδωσαν στον έπαρχο. Και εκείνος, αφού τον μετέφερε μέσα στο λεγόμενο μπαχτσέ καπί, τον κρέμασε στον πλάτανο, που υπήρχε εκεί, κάνοντας το χατίρι των Ε-βραίων. Και έτσι, αφού τελέστηκε το μαρτύριο, τάφηκε το Άγίο του και σεβάσμιο λείψανο, στο μέρος που λεγόταν Μπέγιογλου. Και έτσι αξιώθηκε της βασιλείας των ουρανών.

(Αγίου Νικοδήμου του Αγιορείτου, Συναξαριστής - Αύγουστος, εκδ. Συνοδία Σπυρίδωνος Ιερομονάχου, Νέα Σκήτη-Άγιον Όρος, σ. 292-293)